

Domus prof. Irom Soc Jesu.

B R E V E
C O M P E N D I V M
P R I V I L E G I O R V M,
E T G R A T I A R V M
S O C I E T A T I S
I E S U .

Ex Maiori compendio extractum.

R O M Æ .

In Collegio eiusdem Societ. Anno Dñi.
M. D. LXXXVI.

Cum facultate Superiorum.

P R Æ F A T I O.

*U*n varia adhuc priuilegia
ac facultates à sūmis Pon-
tificibus Dei beneficio So-
cietati nostræ concessæ fu-
issent, tum ipsi per se, tum
ex aliorum ordinum com-
municatione, ne eius quasi thesauri abscon-
diti nulla esset uilitas; placuit anno supe-
riori R. P. N. Claudio Aquauina Præpo-
sito generali, ut compendium quoddam e-
deretur, quo ex omnes ad methodum ordi-
nemque redactæ comprehenderentur. Ve-
rum id quidem fuit in ea re ipsius consiliū,
ut eiusmodi Compendium Superioribus po-
tissimum vsui esset, quorum quidem intere-
rat nosse potestatem quam Societas habe-
ret, ut eam vel moderarentur vel subditis
suis permitterent pro rerum ac temporum
atque etiam locorum opportunitate. Nunc
quod plerique optabant & expetebant, ad
singulorum insuper Sacerdotum commodi-
tatem, visum est operæ prætium ex illo lon-
giori alterum breuius Compendium excer-
pere, quo Sacerdotes nostri eas facultates,

a 2 que

quæ frequentius vsui esse possunt, & ad m^a num habeant, & quando sibi pro ijs sit ad Superiorem recurrendum intelligant. Quoniam vero iuxta litteras Apostolicas nullius priuilegij seu gratiæ hæcenus concessæ, vel in posterum concedendæ usus potest in Societate licitus esse, nisi per solius Propositi Generalis communicationem; idcirco suis locis annotatum est, quænam gratiæ, quibus, ac quatenus concessæ, aut limitatæ, vel etiam reseruatæ sint. Vbi vero nihil horum adscriptum fuerit, hoc ipso constare debet, gratias huiusmodi sicut sonant omnibus esse concessas. Ceterum modus gratijs vtendi qui in plerisque communicationibus præscribitur, diligentissime ab omnibus obseruandus est. Porro nomine Prouincialium, Præpositorum & Rectorum quorum in compendio fit mentio, subintelligendi sunt quoque Viceprouinciales Vicepræpositi ac Vicerectores, quando nimirum nullus est Prouincialis, Præpositus, aut Rector, vel adeo longe abest, vt pro rei exigentia consuli non satis commode possit, qui omnes etiam nomine Superiorum in hoc compendio significantur. Nam reliquis Residē
tium

PRÆFATIO.

5

narum & Missionum Superioribus, eorum
Superiores à quibus mittuntur, vel sub quo-
rum cura & directione viuunt, eas ex sibi
concessis facultates iuxta constitutiones
communicare poterunt, quas pro ratione
locorum, temporum, & personarum com-
municandas iudicabunt. De omnibus vero
huius Compendij facultatibus illud in vni-
uersum intelligatur, quemadmodum ad
Superiores pertinet suis subditis faculta-
tes communicare, ita eorundem fore, usum,
tam à se, quam à quouis alio, etiam à Præ-
posito Generali, vel à summo Pontifice con-
cessarum, cum expedire iudicauerint, vel li-
mitare, vel etiam omnino suspendere. Et
quoniam in originalibus litteris, ex quibus
huius compendij facultates desumptæ sunt,
sæpe numero fit mentio de Professis, tum
Societatis, tum aliorum Ordinum, aduer-
tendum est, iuxta diuersa Societatis priuilegia,
quod de illis dicitur, intelligi etiam de-
bere de nostris, qui tria vota simplicia pos-
sident biennium, iuxta modum Societatis, emise-
rint, nisi forte aliquid in aliquo loco exci-
piatur. Denique illud erit etiam aduer-
tendum, in ijs facultatibus, in quibus Concilium

Tridentinum circa earum vsum vel moderationem aliquid disponit in suis locis fuisse adnotatum: in quibus autem nihil de Concilio dicitur, prouisum fuisse intelligatur, vt liber nobis sit earum vsus. Illud postremo vtriq. compendio commune censendū est, vt quod de eiusmodi priuilegijs regulæ nostræ præcipiunt, quam diligentissime seruetur, ne cum externis communicetur nisi cū

Superiorum consensu, in quo etiam

ipsi Superiores præstando ma-

gnam prudentiam ac cir-

cumspectionem ad

bibere debe-

bunt.

B R E V E
 C O M P E N D I V M
 P R I V I L E G I O R V M,
 E T G R A T I A R V M
 S O C I E T A T I S
 I E S U .

Ex maiori compendio extractum.

ABSOLVTIO.

§. I.

Mnes Confessarij Societatis habent facultatem absoluendi quoscunque Christi fideles ad eos vñ decunque accedētes, eorum confessionibus diligenter auditis, à quibuscunque peccatis etiam Sedi Apostolicæ reservatis, & à quibuscunque sententijs, censuris, & pœnis Ecclesiasticis ex illis resultantibus, ijs exceptis, quæ in Bulla cœnæ Domini continentur. Paul. iij. in litteris Apostol. pag. 20.

Hæc facultas addita extensione, de qua fit mentio Verbo Confessarius §.2. communicatur omnibus Confessarijs à Superiorib. deputatis, & ab Ordinario loci iuxta formam Conc. Tri. sess. 23. cap. 15. de Reform. approbatis, præterquam respectu excommunicatorum generaliter ab homine, quos Superiores tantum, & ij, qui ab eis licentiam obtinuerint, poterunt absolvere; excōmunicatos autem nominatim ab homine, & illos Regulares, qui licentiam non habuerint extra suum Ordinem confitendi, ne Superiores quidem absoluent.

Caueant autem Superiores ne in usu huius facultatis Ordinarios offendant.

§.2.

Possunt Cōfessarij Societatis absolvere eos, qui bona naufragantium rapuerint, iniuncta eis restitutione, vbi & quomodo ea fieri poterit. Gregor. xiiij. die 18. Martij. 1584. in Viuæ vo. or. pag. 133.

§.3.

Qui mittuntur ad triremes, possunt absolui per nostros, à quibuscunq. casibus,

ABSOLVTIO. 9

sibus, sicut in articulo mortis. Pius. iij.
in Vi. vo. oraculis. pag. 30.

*Hæc facultas absoluendâ damnatos ad
triremes omnibus Superioribus communi-
catur, & ijs quibus ipsi commiserint.*

§. 4.

Statuit ac declarat Summus Ponti-
fex, non esse, nec fore vnquam mentis
suæ, aut Sedis Apost. vt personæ Socie-
tatis absq. expressa Superioris eiusdem
Societatis licentia vtâtur facultatibus,
quæ in Iubilæis, bullis Cruciatæ, Con-
fessionalibus, aut alijs quibuscûq. Apo-
stolicis indultis, quæ Cômunitatibus,
aut priuatis personis, aut pijs locis quo-
modocunque aliter hucusq. concessa
sunt, aut in posterum concedentur, etiã
si in illis expresse indulgeatur, vt omnes
Regulares, etiam Mendicantes eiusmodi
facultatibus vti possint. Si quando
autem vsus aliquarum ex huiusmodi fa-
cultatibus personis de dicta Societate
à Superioribus eiusdem Societatis con-
cedetur, statuit vt nulli earû liceat, nisi
intra numerum eorum, qui ad confes-

siones personarum eiusdem Domus aut Collegij audiendas deputati sunt confessarium eligere, nisi ratione itineris, aut alia de causa ab eisdem Superioribus, alijs Confessarijs intra, aut extra Societatem confitendi facultas ad id specialiter daretur; secusque facta irrita, & inania esse decernit. Gregor. xij. in Litteris Apost. pag. 141. & seq. Vide plura in hanc sententiam Verb. Gratiarum vsus.

Superiores poterunt licentiam nostris concedere ad vsus prædictarum facultatum, quo ad casus reseruatōs, & reliqua, si quando videbuntur concedenda.

Quæ hoc verbo dicuntur de absolutione a censuris quo ad externos, intelligantur de absolutione in Sacramento pœnitentiæ, qua propter Confessores admonere debent pœnitentes, absolutionem nihil eis prodesse in foro exteriori.

Quoad modum absoluendi ab excommunicatione in foro conscientie, Vide infra in Verbo Excommunicatio §. 2. & quod facultates hoc verbo contentæ, quæ Bullæ Cœnæ repugnant hodie perseuerent.

ALTARE.

II

rent. Vide Verbum Bulla Cœnæ. §. 2.

ALTARE.

Non obstante decisione Cōcilij Tridentini sess. 22. in Decreto, De obseruandis & vitandis in celebratione Missæ, possunt nostri Presbyteri in missionibus quæ à Superiori fiunt, seruata alias forma concessionis Pauli iij. pag. 34. (videlicet cum debita reuerentia & honore) sacrificium Missæ super altari viatico celebrare vbique gentium, etiã in castris militum, modo loca, etsi communia & profana, tuta & honesta sint, & Præpositus Generalis, aut per eum Prouinciales Præpositi eo tum vtendū fore iudicauerint: poteruntque ibi ipsi Præsbyteri sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ministrare fidelibus, ad illud sumendum debite præparatis. Gregor. xij. pag. 193.

APOSTATÆ.

§. I.

Si quis post emissã vota secundum Societatis Constitutiones ab ea ad se-

a 6 culum

culum recesserit, etiam prætextu cuiusvis indulti concessi, aut concedēdi, absque expressa sui Superioris licentia ad id ab eo specialiter obtenta, ipso facto est excōmunicatus, & absolui nequit, nisi à Romano Pontifice, vel Superiore Societatis. Habetur in litteris à Pio. V. editis pag. 94. & seq. Postea Greg. xij. per suam constitutionem, ut habetur pag. 233. Statuit deficientes à Societate post tria vota, etsi simplicia, elapso biennio probationis emissā, tanquam veros apostatas posse puniri, & excommunicationis latæ sententiæ, ac alijs apostatarum pœnis, Sedi Apostolicæ vel Generali Præposito Societatis reservatis, subiacere.

§. 2.

Per privilegium concessum Minoribus, Nostri ab Ordine recedentes, nisi post mandatum cuiusvis Superioris eisdem factum intra octo dies proximos ad Obedientiam redierint, excommunicationis latæ sententiæ pœnam incurrunt, soli Summo Pontifici reservatam, eidemque sententiæ subiacent omnes,
qui

APOSTATÆ.

13

qui ijs auxilium, consilium, vel fauorē præstiterint. Habetur in suppl. Min. fol. 50. concess. 147.

*Conceditur Prouincialibus facultas absol-
uendi per se vel alios eos qui sine licen-
tia discessissent postquam redierint.*

§.3.

Per priuilegium concessum Minori-
bus ab Innoc. iiij. de quo in Monum.
fol. 260. pag. 1. concess. 651. & in eo-
rum Comp. Ver. Apostatæ §.5. qui re-
tinent nostros sine licentia receden-
tes, ipso facto sunt excommunicati.

§.4.

Nemo post emissā vota secundum
Societatis Constitutiones, siue Profes-
sus, siue Scholaris, siue Coadiutor sit,
ad alium ordinē, præterquam Carthu-
siensium, nisi de expressa licentia ipsius
Præpositi, aut Sedis Apostolicæ trans-
ire potest. Paul. iiij. in litt. Apo. pag. 33.
Idē cauetur ne quis faciat sine expres-
sa licentia sui Superioris, & latius cōfir-
matur à Pio iiij. in litteris per Piū v. edi-
tis vt patet pag. 94. & seq. proposita pœ-
na

na excommunicationis ipso facto incurrendæ Rom. Pont. vel Superiori Societatis referuatæ, tam in Religiosos, qui præfatos recipiunt, quam in ipsos receptos, recedentes etiam prætextu cuiusvis indulti concessi, aut concedendi, etiã quæsito colore ob frugem melioris vitæ, aut strictioris obseruantia, quodque secus facta non teneant. Statuitur item in ijsdem litteris, quod transeuntes ad Carthusienses intra tres menses, ad alium vero Ordinem infra tempus eis à Superiore suo præfigendum, dictos Ordines actualiter ingredi, & si in illis permanere nolint, aut non possint, absque vlla mora ad Societatem regredi teneantur, sub præfata excommunicationis pœna, quam tam ipsi, quam illos recipientes, vel eis auxilium consilium vel fauorem præstantes, etiam incurrât.

Facultatem transeundi ad aliam Religionem dare poterit solus Præpositus Generalis.

§. 5.

Per priuilegium Minimorũ, de quo
in

In eorum libello fol. 37. pag. 1. si post licentiam obtentam ad aliam Religionem transeundi, ex ea post professionē emissam recesserint, & ad seculum redierint, vel ad aliam laxiorem transierint, contra ipsos vt contra alios apostatas procedere possunt Societatis Superiores.

Hæc facultas conceditur Provincialibus.

§.6.

Concessit Pius V. Viuæ vocis oraculo, vt si quis ex nostra Societate in Carthusiensium Ordinem transire vellet, tres ei menses præscriberentur, intra quos si non ingrederetur, vel non admitteretur, vel non perseueraret, ad eandem Societatem redire teneretur, & nō ei amplius liceret respectu Carthusiæ à Societate sine Præpositi eius consensu recedere. Habetur in Vi. voc. oraculis fol. 43. quā facultatem per Breue confirmavit, ac de nouo concessit Gregor. xij. eamque etiam quo ad præterita valere decreuit, perinde ac si litteræ Apostolicæ super concessione Pij. V. huiusmo-

modi tunc confectæ fuissent. Ac eos qui secus fecerint, in excommunicationis & alias apostatarū censuras & pœnas, eo ipso incurrere, à quibus non nisi à Romano Pontifice, vel à Generali Societatis Præposito absolui possint. Et præsentis gratiæ communicationē omnibus alijs, etiam qui sua priuilegia cū Societate participant, vel participare poterunt, prohibuit. pag. 242.

§. 7.

Professis apostatis, siue pro suis culpis eiectis à Societate, nisi ad alium Ordinem de licentia Præpositi Generalis, aut Prouincialis, seu Summi Pontificis transierint, inhibita est, ne confessiones audire, docere, seu prædicare præsumant, quod si aliud temere attemptauerint, possunt Generalis & Prouinciales excommunicationis sententiam in illos promulgare. Concessit Innoc. iiij. Minoribus vt in Monum. fol. 120. concess. 261.

Hoc priuilegio non intendimus eos obligare qui à Societate quacunque ex causa legitime dimittuntur.

De

APPELLATIO. 17

De nullitate matrimonij si quis contrahere attentet, Vide verbo Matrimonium.

APPELLATIO.

§.1.

Non licet à correctione Regulæ Societatis secundum ordinationes eius factæ appellare, & appellatio per nullū iudicem admitti potest. Pau. iij. pag. 31.

§.2.

Priuilegio concessio Canonicis Sancti Saluatoris nulli de Societate ab institutis, ordinationibus, correctionibus, & mādatis Congregationis generalis, aut Præpositi Generalis, aut aliorum Superiorum ad quemcumque, etiam ad Summum Pontificem, & Sedē Apostolicam, nisi de speciali Summi Pontificis licentia appellare licet, appellationesque desuper pro tempore interpositæ, & inde sequuta irrita habētur. Iul. ij. in manuscriptis fol. 66.

BVLLA COENÆ.

§.1.

Et si à Pio V. iniunctum fuerit, vt omnes
nes

nes Confessarij transumptum Bullæ Cœnæ per eum decretæ apud se haberent, nostri tamen eiusdem Pontificis concessione ab hoc fuerunt exempti, declarauitque satis fore, si in singulis Collegijs vel Domibus vnicum haberetur, quod in eo loco affigeretur, in quo omnes Confessarij legere illud possent, habetur in Vi. vo. orac. fol. 42. in fi. & seq.

§. 2.

Quod nullæ Societatis facultates censeantur reuocatæ per Bullam Cœnæ Domini, concessit Gregorius xij. die 18. Martij 1584. prout in Vi. voc. pag. 133.

COMMVNICATIO GRA- tiarum & piorum operum.

§. 1.

Omnia priuilegia, etiam speciali nota digna, immunitates, exemptiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentiæ, peccatorum remissiones, gratiæ tam spirituales, quam temporales, litte-

ræ-

COMMVNICATIO. 19

reque Apostolicę, etiam iustitiam, siue mixtim concernentia, etiam per modũ extensionis, aut communicationis, aut alias concessa, seu cõcedenda quibusvis ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium, illorumque Congregationibus, Conuētibus, & Capitulis, ac vtriusque sexus personis, ac illorũ Monasterijs, Domibus, Ecclesijs, hospitalibus, & alijs pijs locis, conceduntur Præposito, ac omnibus Societatis personis, Domibus, ac Collegijs non solum ad illorũ instar, sed pariformiter, & æque principaliter. Pius v. pag. 114. & seq.

§. 2.

Per priuilegium concessum Minoribus per Clem. vii. de quo in Compen. eorundem impresso in octaua forma in fine, Nostri, Ecclesię, ac loca nostra, gaudet omnibus, & singulis priuilegijs immunitatibus, exemptionibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, peccatorum remissionibus, & gratiis quibusvis Congregationibus Ordinum Mendicantium quomodolibet concessis &

con-

20 COMMVNICATIO.

concedendis. Gaudent præterea quibusvis facultatibus & gratijs nostræ professioni regularis obseruantia non contrarijs, alijs Ordinibus quibuscunque non Mendicantibus quomodolibet concessis, & concedendis, in omnibus, & per omnia, perinde ac si nobis concessa specialiter fuissent. Pariter per facultatem Prædicatorum, Nos, Domus nostræ, Ecclesiæ, & alia loca possumus frui omnibus priuilegijs Mendicantium, & aliorum quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Confraternitatū, Fratribus, & personis, Ecclesijs, & Monasterijs, Domibus, & Oratorijs, & alijs pijs locis per Iulium iij. suosque prædecessores concessis. Concessit Iul. iij. Ordini Prædicatorum vt in eorum libr. fol. 209. pag. 2. & seq.

§. 3.

Vt gratijs & priuilegijs, de quibus in duobus proxime præcedentibus §§. mentio fit, vti possimus, opus est, ne instituto Societatis & voluntati, ac beneplacito Præpositi Generalis, seu deputa-

putatarum personarum refragentur, vt
patet ex litteris Pij v. pag. 116.

§.4.

Omnia aliorum priuilegia, immunitates, exemptiones, facultates, concessionem, indulta, indulgentiæ, remissiones, gratiæ, & litteræ, Societati cōcessa, de quibus in præcedētibus paragraphis mentio fit, nec non & quæ ipsi Societati nominatim, vel eius Præposito, aut personis, seu locis hætenus concessa sunt, seu in posterū concedentur, Præposito Generali concessa intelliguntur, qui illa per seipsum, vel alium seu alios ab eo, vel de eius commissione electos, seu eligendos, quibuscunque personis de Societate sub eiusdem Obedientia degentibus, & quæ in ea tria vota consueta, etiam simplicia emiserint, communicare libere poterit. Nec aliter cæteræ personæ Societatis prædictis priuilegijs, facultatibus, & alijs præmissis vti, aut gaudere possunt; illorumque vsus iuxta Societatis institutum, Constitutiones, & morem esse debet. Greg.
xiiij.

22 COMMVNICATIO.

xiiij. pag. 139. & 140. qui postea Viuæ vo. orac. concessit, vt prædicta communicatio Nouitijs etiam fieri possit, vt habetur in Viuæ voc. orac. pag. 126.

Hanc communicationem poterunt concedere Superiores Nouitijs sicut & cæteris.

§. 5.

Communicatio priuilegiiorum quã Societas habet cum alijs Mendicantibus, ad ea etiam extenditur quæ Viuæ vocis oraculo ab eis impetrata, aut eis in genere donata sunt, & quicquid alicui eorum hoc modo, aut quouis alio hæctenus concessum est, aut in posterum concedetur, id omne Motu proprio & ex certa scientia Nostri concessum etiam censendum est. Iul. ij. Augustiniani, vt habetur in Supp. Min. fol. 95. concess. 309.

§. 6.

Omniū ieiuniorum, ac aliorum quorumcunque spiritualium bonorum, & piorum operum, quæ in omnibus Religionibus, ac vbicunque in toto orbe
pro

COMMUTATIO. 23

pro tempore fiunt, participes sunt personæ Societatis. Concessum est ante Iul. iij. Confraternitati charitatis de Vrbe, & hospitali S. Spiritus in Saxia, vt in priuilegijs impressis fol. 135. & 140. pag. 1.

Sciant Nostri per facultates hoc verbo relatas, non posse eos, aut loca vlla Societatis, vti quocūque aliorum priuilegio, exceptis ijs, quæ hoc Compendio continentur, ac iuxta modum, quo in eo communicantur.

COMMUTATIO.

§. I.

Confessarij Societatis possunt commutare omnia vota, exceptis vltra marinis, & Petri, & Pauli de vrbe, S. Iacobi in Compostella, Castitatis & Religionis. Paul. iij. pag. 21. quam facultatem cum eadem exceptione extendit Gregorius xij. ad vota iurata, dummodo commutatio non fiat in præiudicium tertij. habetur pag. 143.

Communicatur hæc facultas omnibus

Con-

Confessarijs approbatis, eodem modo tamen quo facultas absoluendi, quæ habetur supra Verb. Absolutio. §. 1.

§. 2.

Ij, ad quos pertinet officium admit-
tendi eos, qui ingredi volunt Societa-
tem, possunt commutare votum sim-
plex ingrediendi aliam Religionem,
etiam determinatam in vota consueta
Societatis, quando is, cui facienda est
commutatio deuotionem ad id senti-
ret, vel Societas, aut qui ipsum admit-
tit, vocationem eius esse potius ad So-
cietatem nostram, quam ad aliam Re-
ligionem existimaret. Concessum est
hoc à summo Pænitentiario habente
ad id facultatem, vt est in Vi. vo. orac.
pag. 13.

§. 3.

Omnes Præpositi Domorū, ac Re-
ctores, seu Visitatores Societatis sine
prædicta limitatione, de qua in §. præ-
cedenti, possunt dispensare cum ingre-
dientibus in Societatem in voto Reli-
gionis, etiam si arctiorem Religionem
in-

COMMVTATIO. 25

ingredi vouissent, si quis tamen à Societate ante professionem recesserit, dispensatio nulla erit. Concessit hoc Eugen. iij. Congregationi S. Iustinæ, vt habetur in priuilegijs Dominicanorum fol. 252. Per priuilegium vero eiusdem Eugenij iij. concessum Congregationi S. Georgij in Alga, de quo in impressis fol. 113. possunt recipi in Societatem quicumque aliquam Religionem intrandi, & ibi permanendi ex quauis causa votum fecerint.

Hac facultate soli, & magna cum consideratione vtentur Prouinciales, nisi ipsi eam in casu aliquo alicui communicarent, & cum vsi fuerint, admoneant Præpositum Generalem.

CONFESSARIVS.

§. I.

Omnes Christi fideles possunt confiteri Nostris licētia suorum Rectorum minime requisita. Paul. iij. pag. 41.

Hæc facultas communicatur omnibus Confessarijs de quibus supra Verb. Absolutio §. I.

b

§. 2.

Confessarij nostri, ac prædicatores ab aliquo Ordinario semel approbati, & à suis Superioribus ad huiusmodi munera deputati, quodocunque siue mari, siue terra iter faciunt, possunt, nō repugnantibus tamē Curatis Parochialium ecclesiarum, verbum Dei prædicare, & quorumcūq; Christi fidelium confessiones audire, dummodo id non faciant in oppidis, aut locis, in quibus Ordinarij existunt, nisi eorū licentia desuper obtēta. Greg. xij. pag. 142. & seq.

Qui e nostris mittentur fructificaturi in aliqua diœcesi, & si in itinere poterūt, sicut & reliqui Societatis operarij, vti hac facultate, etiam intra eandē diœcesim, ad quam destinati sunt, per eam tamen excurrere nō debent, antequam recta ad Episcopum, vel eo absente ad eius Vicarium tendant, illi se offerant, & facultatem fructificandi obtineant: quod si longe absint, petant per litteras.

Possunt nostri Sacerdotes designati per Præpositum Generalem, aut de eius

eius licentia per alios Superiores Societatis, & à locorum Ordinarijs approbati, vel approbandi, etiam si nullo gradu sint insigniti, aperire litteras sacræ Pœnitentiariæ destinatas Magistris in Theologia vel in iure Canonico Doctorib⁹, & auditis confessionibus recurrentium ad ipsos, imposita illis pœnitentia in litteris expressa, vel de iure infligenda, eos absolvere, ac in foro conscientiae quascunque sibi verbo, vel scripto cōmissas absolutiones, dispensationes, & pœnitentiarum iniunctiones excipere, & exequi. Greg. xij. pag. 198.

Ad hanc facultatem aperiendi dictas litteras designatur omnes Superiores alias approbati iuxta hanc concessionem, & omnes alij Confessarij quos ipsi ad id deputaverint.

§.4.

Quilibet de Societate debet confiteri Superiori vel ab eo secundum ordinationes Societatis designato Confessario, nisi super hoc à dicto Præposito alium Confessarium eligendi habuerit facultatem. Paul. iii. pag. 33.

§.5.

Fratres, quibus per litteras Innoc. iiij. concessa est facultas, vt confessiones generaliter audiant, nō possunt Nostrorum confessiones audire. Concessit Innoc. iiij. Ordini Prædicatorum, vt habetur in Monum. Min. fol. 72. & In eorundem Supplemen. fol. 115. ad princ.

§.6.

Confessarij nostri qualibet iuramenta sine præiudicio tertij relaxare possunt Nostris. Clem. vij. Confraternitati hospitalis imaginis Saluatoris S. Ioannis Late. vt in priuilegijs impressis fol. 132. pag. 2.

Hæc facultas communicatur Superioribus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi iudicauerint communicandam.

§.7.

Indulgentias, quas nostri Confessarij nonnunquam possunt concedere, & quibus Vid. Verb. Indulgentiæ. §. 9. 15. & 25. Item qualiter sint nullæ confessiones Nostrorum factæ alijs quam deputatis Confessarijs. Vide supra Verb. Absolutio. §. 4.

CON-

CONFESSIO N A L E.

Quicumque Noſtrorum Confefſio-
nale aliquod abſque expreſſa licentia
impetrare præſumit, eo ipſo impetratis
caret, ac per decennium præeminentia
Societatis, ſi quam habet, ipſo facto pri-
uatur, nec ſuper priuatione huiusmodi
ab alio vſlo quàm à Rom. Pontifice di-
ſpenſari poteſt. Cle. vij. Congregationi
S. Georgij in Alga, vt in priuilegijs im-
preſſis fol. 116. Vide Verb. Abſolutio.
§. 4.

DIGNITAS.

Præpoſitus Generalis abſque Socie-
tatis cōſenſu, vel aliquis ex Socijs abſq.
Generalis Præpoſiti expreſſa licentia,
elecſioni ſeu prouiſioni de illius perſo-
na in quancunque dignitatē factæ per
quemcumque Principem, vel quodcun-
que Capitulum, aut alios ad id auctori-
tatem habentes, conſentire, aut ad illam
admitti, ſeu alicuius prælationis, & di-
gnitatis in eadem Societate, ſi eam oc-
cultā, aut manifeſta ambitione queſiſſe

conuincetur capax esse nullatenus potest. Paul. iij. pag. 30.

§. 1.

Possunt nostri Confessarij, si sint viri docti, & iuxta formam Concil. Trid. approbati, ex commissione Prouincialis dispensare in foro conscientie ad petendum debitum cum ijs, qui consanguineum, vel consanguineam sui coniugis post matrimonium carnaliter cognouerunt. Pius v. Franciscanis de obseruantia 27. Septembris anno 1569. vt in Manuscrip. fol. 79.

Facultas hæc conceditur Prouincialibus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi per se vel per alios eam commiserint: Admonendusque est penitens vt si coniugi sit superstes, iterum ne contrahat absque dispensatione impedimenti incestus impediens, si eo loco voluerit contrahere, vbi illud non fuerit consuetudine legitime abrogatum.

§. 2.

Possunt nostri Confessarij, si sint viri docti, & iuxta formam Concil. Trid. approbati, ex commissione Prouincialis dispensare ad petendum debitum cum
his

DIGNITAS. 31

his, qui post votum simplex Castitatis matrimonium contraxerunt. Concessit Pius v. Franciscanis 26. Octobris anno 1569. vt in Manuscrip. fol. 79.

Communicatur ijs, quibus & præcedens gratia fuit communicata. Est autem admonendus pœnitens, vt si coniugi superuiuat, votum seruet.

§. 3.

Per facultatem Benedictinis concessam à Martin. v. possunt nostri Confessores deputati dispensare in votis, etiã Episcopo reseruatis. Habetur in Manuscrip. fol. 39. pag. 2. & in Compendiolo Benedictinorum Vallis Oleti pag. 45. & seq.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi eam commiserint.

Facultas dispensandi cum nostris in irregularitate, quæ dicitur ex defectu lenitatis, conceditur Omnibus ipsorum confessorijs.

EVCHARISTIA.

§. I.

Potest Societas in suis Ecclesijs de-

center tamen, sacrosanctam Eucharistiam seruare. Paul. iij. pag. 41.

§. 2.

Omnes Christi fideles quouis anni tempore, Rectorum Parochialium Ecclesiarum licentia minime requisita, possunt à Nostreis Sacram Eucharistiā accipere, præterquā in festo Paschæ Resurrectionis Dominicæ, & in mortis articulo, nisi necessitas urgeat. Pau. iij. p. 41.

Quamuis in Societatis constitutionibus p. 7. c. 4. D. restrictio illa de festo Paschæ, iuxta communem consuetudinem, sic exponatur ut nomine paschæ intelligantur octo dies ante & totidem post ipsum festū, per privilegia tamen Nicolai V. & Xisti IIII. concessa Minoribus de obseruantia, ut ex sequenti. §. constat, solo ipso die Resurrectionis prohibemur Eucharistiā ministrare. Quæ prohibitio non tollit, quo minus illi, qui facultatem habent, vel peregrini, & reliqui, quos ius excipit, & illi etiam, qui iam suis parochijs satisfecerunt possint ipso die Resurrectionis ad communionē admitti. Omnibus, ergo Sacerdotibus nostris communicatur huius & sequentis §. facultas. Nunquam

EVCHARISTIA. 33

quam tamen in alienis ecclesijs sine licentia eorum, ad quos pertinet, hoc Sacramentum ministrabunt.

§. 3.

Possunt Nostri Sacerdotes ministrare Sacramentum Eucharistiæ omni tēpore, præterquā in die Resurrectionis Domini, immo etiam dicto die licebit, sed tunc non nisi accedente Rectoris Parochialis, aut Diœcesani licentia: vt constat ex Monu. Min. fol. 114. cōcess. 149. & 150. iuncto suppl. fol. 58. cōcess. 160. Vide verb. Familiares. §. 2.

EXCOMMUNICATIO.

§. 1.

Si Præpositi, aut Rectores sententiā excommunicationis in aliquem nostræ Religionis in congregatione, vel communitate ferre velint, non tenentur eā scripto proferre, non obstante pœna iuris. Leo x. Mino. vt in eorum Suppl. fol. 93. pag. 2. concess. 291.

Si in aliquo casu opus esset hac facultate, quilibet Superior, qui excommunicare potest, ea vti poterit.

34 EXCOMMVNICATIO.

§.2.

Nostri Confessores absoluendo in foro conscientiae excommunicatos, nō tenentur seruare formam, quæ obseruatur in publicis absolutionibus, scilicet flagellationem cum psal. Misere mei, &c. Leo x. Minorib. vt in eorum suppl. fol. 59. concess. 174.

§.3.

Nicolaus iiij. noluit Fratres ligari aliqua sententia excommunicationis, suspensionis, & interdicti, vel hominis, nisi nominatim fieret mentio, nec sufficeret, si diceret in sententia generali, vt perinde valeant, ac si essent nominati expresse. Habetur in Ceremoniali, seu Pontificali in Bibliotheca Vaticana.

A quibus Excommunicationibus Nostri possint absolvere, Vide Verb. Absolutio. Et an Nostri possint commorari in terris excommunicatorum, &c. Vide Ver. Hæretici §.1.

EXTREMA VNCTIO.

Possunt Nostri ijs, qui intra septa Collegiorum, seu Domorum infirmati
fue-

EXTREMA VNCTIO. 35

fuerint, Extremam vnctionem Apostolica auctoritate libere, & licite, Parochialis presbyteri, vel alterius cuiuscunque Episcopi, vel Superioris licetia vel assensu nullatenus requisito ministrare.

Concessum est Benedictinis, ut in Cōp. Minor. Verb. Vnctio extrema §. 1.

Vide Verb. Sacramenta, & Verb. Familiares §. 1. & 2.

FAMILIARES.

§. 1.

Possumus administrare omnia Sacramēta ijs omnibus, qui in nostris morantur obsequijs, eosque in nostris Cæmeterijs sepelire: Paul. iij. pag. 34. Et per concessionem Marti. v. Monachis S. Benedicti factam, ut in Compēd. Min. Verb. Familiares §. 10. possunt Nostri ministrare familiaribus nostris tam intra, quam extra septa Collegiorum, seu Domorū cōmorantibus, Ecclesiastica Sacramenta quoties opportunū fuerit.

Præter Confessionis, & Eucharistiæ Sacramenta, familiaribus Extrema vnctio poterit

terit administrari, atque adeo ijs solis, qui in Domibus, Collegijs, Residētijs, & alijs locis Societatis habitauerint. Id etiā de sepultura intelligatur. Extra septa vero cum illis perinde atque cum alijs, agatur, prout, habetur Verb. Sacramenta.

§. 2.

Possunt Nostri, famulis nostrarum Domorum ac Collegiorū in habitu seculari deseruientibus, quoties opus fuerit, etiam Paschatis tempore, & in mortis articulo, in nostris Domibus, Collegijs, & Ecclesijs, Eucharistiæ, & Extremæ vnctionis Sacramenta ministrare, & sepulturę beneficium, cuiusvis licentia super hoc minime requisita impendere. Leo x. Minimis; vt in eorum priuilegijs fol. 57.

Hæc facultas conceditur Superioribus, & quibus ipsi eam communicauerint.

§. 3.

Famuli, & seruitores nostri possunt eligere Confessorem de Societate, qui audita eorum cōfessione pœnitentiam salutarem eis iniungendo, absoluat eosdem ab omnibus criminibus, excessibus, & censuris Ecclesiasticis, & dispen
set

set cum eis in omnibus irregularitatibus, si quas forte contraxerint: homicidio voluntario, & mutilatione membri semper exceptis: & eis remissionem generalem, & plenariam omnium peccatorum impartiri valeat, & hoc idē possit in articulo mortis. Sixtus Minor. Vi. vo. oraculo, vt in Monum. eorum fol. 68. concess. 131.

Per hoc tamen non conceditur Nostreis in casibus Bullæ Cænæ se immiscere. Et quod attinet ad facultatem dispensandi in irregularitatibus, electus ex Nostreis ea non utatur, nisi fuerit Superior, aut de Superioris licentia; idque in foro conscientiae tantum.

GRATIARVM VSVS.

Posse Præpositum Generalem, & Societatem vbique locorum iuxta nostri instituti rationem, Constitutiones, ac modum procedendi proprium, peculiareque observationes, & consuetudines, vti, frui, & gaudere omnibus facultatibus, & priuilegijs, alijsque gratijs si
bi,

bi, seu Domibus, Collegijs, locisq. nostris cōmuniter vel diuissim vigore quarumcunque facultatum etiam ad instar, aut æque principaliter, etiam per communicationem, seu alias quomodolibet concessis. Decreuit, & concessit Greg. xij. pag. 139.

Vide Verb. Absolutio. §. 4.

§. 2.

Gregorius xij. die 29. Octob. 1584. Viuæ vocis oraculo declarauit mentis suæ nō esse, vt per bullas Cruciatæ, aut Iubileorum, vel alias similes cōcessionēs sub quacunque derogatione, aut tenore, etiam si in eis dicatur, quacunque prohibitionē sublata, vel etiam Viuæ vo. or. Pœnitentiarijs S. Petri, aut quibuscumque alijs hactenus factas, vel in posterum faciendas, censeatur derogatū priuilegijs, Regulis, aut ordinationibus Societatis, præcipue vero indulto illi per eundē Greg. xij. die 3. Maij. 1575. concessō, scilicet ne personis Societatis, absque expressa Superiorum eorundem licentia, vti liceat facultatibus in Iubileis, bullis Cruciatæ, Cōfessionalibus, aut alijs quibuscumque Apostolicis indul-

dultis, quomodocunque hætenus concessis, & in posterum concedendis. Declaravit præterea posse Superiorem, dū huiusmodi licentiam concedit, limitare eam ad vsum vnius, aut alterius facultatis, & prohibere vsum reliquarum etiam eadem bulla, aut indulto cōtentarum. In Viuæ vocis oraculo fol. 134.

HÆRETICI.

Possunt Nostri in excommunicatorum, & hereticorum, vel schismaticorum seu infidelium terris, libere commorari, & cum eisdem conuersari, (de licentia tamē Præpositi Generalis) & ab eis tunc, & etiā quando per ipsas illos transire contigerit, necessaria vitæ deposcere, ac recipere. Paul. iij. pag. 36.

HORÆ CANONICÆ.

§. I.

Possunt Nostri ex facultate Præpositi Generalis, aut eius, quem ipse ad id substituerit, sine scrupulo officium diuinum Missæ postponere iustis de causis,

sis, super quo conscientia licentiam impartientis oneratur. Iul. iij. pag. 68.

Hac facultate dum opus fuerit, uti poterunt itinerantes, Reliqui vero ex concessione Superioris.

§. 2.

Ratione itineris, aut alterius occupationis, quando creditur, quod maiori cū deuotione dicetur diuinum officiū, potest illud à Nostri recitari mane totū vsq. ad Cōpletoriū inclusiue. Pius v. Minor. vt in Manuscri. fol. 79. pag. 2.

§. 3.

Potest à Nostri absque vlllo scrupulo matutinū officiū ante solis occasū recitari. Idem Pius v. eisdem vbi supra.

§. 4.

Quando aliquid diuini officij (non tamen ex dolo) omittitur, possunt Nostri illud supplere, dicendo psalmum aliquem, aut orationem Dominicam, aut salutationem Angelicam. Innocen. viij. Minor. vt habetur in Monum. fol. 69. concess. 149. & in supplem. fol. 99. concess. 362.

§. 5.

Nostri in foro conscientia dicendo
ho-

horas , & alia officia diuina satisfaciunt præcepto cap. Dolentes , de celebr. Miss. de dicendo studiose pariter, & deuote, etiam si propter aliquam fatigationem vel aliam causam dicant sedendo, aut deambulando, vel non integre proferendo verba prout sunt scripta propter negligentiam, aut imperitiã, vel malam prolationem naturalẽ, propter defectum linguæ, seu alias qualitercunque ore imperfecto dicant , aut cum mentis distractione , & sensuum vagatione, dum tamen non ex malitia hoc faciant . Et quod qui cum talibus male proferentibus, vel alios supradictos defectus facientibus , dicunt officium; non teneantur recitare ab alijs imperfecte dicta , aut ab eis non integre audita propter distantiam localem, vel strepitũ, seu aliã causam, sed satisfaciãt præcepto Ecclesiæ qualitercunq. audiẽdo, quæ alij debẽt dicere. Cõcessit Leo x. Minor vt in eorũ supple. fol. 59. pag. r. concess. 169. adiuncto fol. 60. pag. r.

Quam indulgentiam consequantur Nostri recitantes diuinũ officium ex libro. Vide infra Verb. Indulgẽtiæ 6. 18.

IEIUNIVM.

§. I.

Possunt nostri per facultatem factā omnibus de Congregatione S. Iustinæ de Padua, dum in Quadragesima, & Vigilijs quæ ieiunantur de præcepto, equitando iter faciunt, sumere mane aliquid per modum consuetæ collationis, & vesperi cœnare. Sixtus iiij. vt in impressis fol. 123. pag. 1.

§. 2.

Per facultates Minorū possunt Nostri sine violatione ieiunij, maxime Cōcionatores, cum actu concionantur, iuxta suam consolationem anticipare, vel post ponere horam comestionis, & serotinæ collationis. Concessit Leo x. vt in suppl. fol. 39. pag. 1. cōcess. 282.

Hanc facultatem ex causa communicare poterunt omnes Superiores.

INDVLGENTIÆ.

§. I.

Possunt Nostri indulgentias omniū Stationum Urbis eisdē diebus in propria

pria Ecclesia, vel Domo cōsequi, dummodo visitent quinque altaria, vel in vno quinque psalmos, aut si nesciunt legere, alias orationes dicant. Pius v. in Viuæ vo. or. pag. 52.

§. 2.

Easdem Stationū indulgentias consequuntur Nostri visitando aliquam Societatis Ecclesiam, vel aliam in qua pro tēpore ex Obedientia esse contigerit, si inibi ante illius altare maius quinquies orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam deuote dixerint, vt concessum est Minimis per Iul. ij. prout habetur in Comp. Minor. Ver. Indulgentiæ Stationum quoad fratres §. 10. & per concessionem factam Minoribus, & Prædicatoribus ab Innoc. viij. easdem indulgentias, & alias nobis cōcessas in nostris Ecclesijs consequuntur Nostri, qui per Obedientiam extra Domos, & Collegia reperiuntur, dicendo quinquies Pater nŕ, & Aue Mar. in quacunque Ecclesia & loco ea dixerint pro intentione, & proposito illius indulgentiæ. Similiter infirmi eadē recitando in valetudinarijs, & cellis, ac etiā lectu-

lectulis, quando commode aliter dicere non possunt. Habetur in Monum. fol. 69. cōcess. 160. & in suppl. fol. 100. concess. 390. Et generaliter, quando aliqua necessitate, vel infirmitate essent præpediti, vel in itinere constituti, ita quod ad Ecclesias pro consequendis indulgentijs, & alijs gratijs Societati concessis adire non possunt, illas consequentur dicendo duntaxat illud, quod in Ecclesia dicturi erant. Habetur in summario priuilegiarum S. Iustinæ in priuilegijs impressis fol. 121. pag. 2.

§. 3.

Quicumque Nostrorū quinquies Pater & Ave cum Gloria Patri ad finē cuiuslibet pro felici statu Sanctæ matris Ecclesiæ, & semel Pater & Ave pro intentione concedentis cum Gloria Patri similiter ad finem dixerit, quacūque hora diei, vel noctis, & quocunque loco dicatur, scilicet choro, Ecclesia, claustro, Oratorio, ac Cella, consequetur indulgentias tam Urbis, quam Hierusalē, & S. Iacobi in Compostella, ac quā consequuntur visitantes secunda die Augusti Ecclesiam S. Mariæ portiunculę
siue

INDVLGENTIÆ. 45

ſiue de Angelis in Aſſiſio. Leo x. Minor.
Habetur in Comp. Minor. Verb. Indul-
gentiæ ſtationũ quoad fratres. §. 15. &
in ſuppl. fol. 60. pag. 2. cõceſſ. 180. adiũ-
cto fol. 42. p. 2. ad finem conceſſ. 134.

§. 4.

Omnes perſonæ quæ recipiuntur in
Societate, in earum ingreſſu, & morte,
plenariam omnium ſuorum peccato-
rum veniam, & indulgentiam confe-
quuntur. Iul. ij. Minimis, vt in eorum
priuilegijs fol. 33. pag. 1.

§. 5.

Sacerdotes noſtri, qui Dominicis
diebus, aut in ſolemnitatibus Domini,
aut B. Mariæ celebrant, item & Noſtri
omnes, quando communicant, indul-
gentiam plenariam confequuntur. In-
noc. viij. vt in Monum. fol. 69. conceſſ.
148. & 150. & in ſupplem. fol. 43. pag.
1. conceſſ. 137.

§. 6.

Toties quoties Noſtri Coronã Do-
mini Ieſu, quæ dicitur continere. 33. Pa-
ter noſter & totidem Ave Maria, & Co-
ronam B. Mariæ Virginis. 63. Ave Ma-
ria & ſex Pater noſter, dixerint; plenariã

in-

indulgentiam consequuntur. Infirmi vero, ac senes in decrepita ætate constituti eandem consequuntur dicendo vnum psalmum, vel hymnum virginis, vel Domini nostri. Concessit. Leo x. vt in Suppl. Minor. fol. 42. pag. 2. ad finem cum seq. adiuncto fol. 60. pag. 2. concess. 180.

§. 7.

Prædictæ indulgentiæ de Corona Do. Saluatoris, & B. Virginis, & similes concessæ per Leonem x. vsque ad quartum sui Pontificatus annum die 3. Februarij, eiusque prædecessores, possunt per nostros animabus defunctorum per modum suffragij applicari. Concessit idem Leo x. Minor. vt in eorum Suppl. fol. 94. concess. 302.

§. 8.

Dicentes Canticum graduum, indulgentiam plenariam consequuntur. Leo x. Minor. S. Claræ, vt refertur in Comp. Minor. Verb. Indulgentia plenaria quoad fratres §. 19.

§. 9.

Possunt nostri Confessarij ijs, qui ad generalem Congregationem veniunt, vel tunc, vel infra 20. dies sequentes ple-

INDVLGENTIÆ. 47

plenariam indulgentiam impartiri. Sixt. iij. Cisterciens. vt in Manuscr. fol. 47.

§. 10.

Omnes Prouinciales, peracta visitatione ordinaria in Domibus, & Collegijs suæ prouinciæ, habent facultatem concedendi indulgentiam plenariã omnibus cuiuslibet Domus, seu Collegij sic visitati. Concessit Leo x. Minor. vt in eorum Supplem. fol. 93. pag. 1. concess. 285. Et hoc ipsum possunt Visitatores finita visitatione.

§. 11.

Omnes indulgentias plenarias, & non plenarias, quæ sunt Romæ in singulis Ecclesijs, quocunque tempore, & die, eodem tēpore, & die possunt Nostri in nostris Ecclesijs consequi Sixt. iij. Minor. vt in eorum Suppl. fol. 97. p. 2. concess. 351. Et per litteras Greg. xij. nobis concessas, Nostri in qualibet mundi parte existentes, ante altare Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti in nostris Ecclesijs orationes ad Deum fundendo pro S. Ecclesiæ Romanæ exaltatione, hæresum extirpatione, & inter Principes Christianos fouenda pace,
aut

aut alias pro cuiuscunque peculiari deuotione, consequuntur omnes indulgentias etiam plenarias, & peccatorum remissiones, quas cōsequerentur, si indulgentiarum ipsarum diebus Ecclesias, & loca pia his decorata, in locis in quibus Nostros moram trahere continget, visitarent. Greg. xiiij. pag. 195.

§. 12.

Per concessionem vero Leonis x. omnes indulgentiæ concessæ visitantibus Domos, Ecclesias, & Oratoria Mendicantium sunt concessæ similiter nobis visitantibus nostras Ecclesias, Domos, vel Oratoria perinde ac si cuilibet Ecclesiarum nostrarum, Domuū, & Oratoriorum vbilibet consistentium concessæ fuissent. Habetur ex suppl. Minor. fol. 56. concess. 157. Et similiter Nostri visitando Ecclesias nostras, consequi possunt eodē modo indulgentias, quas tunc consequerentur, si visitarēt quauis Ecclesias aliorum Ordinum, etiam non Mendicantium, Congregationum, & Confraternitatum, & aliorum piorum locorum iuxta communicationē,
quam

INDVLGENTIÆ. 49

quam habemus, de qua supra Verb. Communicatio gratiarum §. 3.

Excipitamen debent ab his, quæ hoc §. continentur indulgentiæ concessæ pro festiuitatibus Sanctorum cuiusuis prædictorum Ordinum, aut Congregationum, &c. pari ratione iuxta ea quæ dicuntur à Collectore in Comp. Minor. Verb. Interdictum 2. Concess. 10.

§. 13.

Dicentes vnū Miserere indulgentiā plenariam consequuntur. Concessit Sixt. iiii. vt est in priuilegijs Canonico-
rum Regular. Lateran. & habetur in Manuscrip. fol. 50. pag. 2. in fine. Dicentes autem ynum Miserere in quolibet altari consequuntur indulgentias Urbis, illius diei. Concessum eisdem vt habetur in. d. p.

§. 14.

Nostri, qui dicunt Missam Conceptionis B. Virginis, vel audiunt illam, ac intendunt orare pro Leone. x. qui id concessit, & pro vniuersali Ecclesia, indulgentiam plenariam consequuntur. Habetur in comp. Min. Verb. Indulgentia plenaria quoad fratres §. 17 & 18.

c

§. 15.

50 INDVLGENTIÆ.

§. 15.

In mortis articulo Confessarius Societatis potest Nostros plenissimam indulgentiam impartiri, & reservatur vero articulo mortis. Concessit Sixt. iiii. Cisterciens. vt est in Manus. fol. 47. pag. 1.

§. 16.

Quicumque ex Nostros pœnitens, & contritus nomen Iesu in mortis articulo nominauerit, plenariâ omnium peccatorum suorum, etiam de quibus, nisi morte præueniretur, confiteretur, indulgentiam consequitur. Concessum est per Leon. x. Confraternitati Caritatis de vrbe, vt habetur in priuilegijs impressis fol. 72. pag. 2. & 135. pag. 2.

§. 17.

Nostri dicentes in Ecclesia singulis diebus in perpetuum, psalmum, Misere cum oratione pro Pontifice, scilicet Deus omnium fidelium pastor, &c. Vel Omnipotens sempiterne Deus, &c. consequuntur omnes, & singulas indulgentias quæ sunt concessæ Ecclesijs, & locis totius orbis. Concessit. Iul. ij. personis Congreg. Lateran. Anno 1506. 1. Iul. vt in Manusc. fol. 50. p. 2.

§. 18.

INDVLGENTIÆ. 51

§. 18.

Qui soluerint officium diuinum per librum, consequuntur remissionem dimidiæ partis peccatorum commissorū illa die, qua prædictum soluunt officiū. Concessit Leo x. Minor. vt in Supplem. fol. 94. pag. 1. concess. 294.

§. 19.

Euntibus per Obedientiam ad Congregationem generalem conceditur indulgentia vnus anni, & 40. dierum. Euntibus autem ad Congregationem prouincialem, centum dierum. Habetur in Comp. Minor. verb. Indulgentia non plenaria quoad Frates §. 1.

§. 20.

Cum cantatur in matutino Te Deū laudamus; flectentes genua in versiculo, Te ergo quæsumus &c. tres quarantenas; Et ad Gratias agamus, in Præfatione, centum dies indulgentiæ consequimur; sufficit tamen sacerdotibus si in Missa, ad Gratias agamus se inclinēt. Ita ex priuil. Carthusien. habetur. Manuscrip. fol. 48. p. 1.

§. 21.

Sabbato in Ramis palmarum, possumus

mus liberare vnam animam à Purgatorio, dicendo psalmos pœnitentiales, vel quinquies Pater noster, & Ave Maria ante Sacramentum altaris, & pro Papa Leone x. qui id concessit vnam coronã B. Virginis. Idemque pariter possumus in die festo S. Ioannis Euangelistæ, & die eiusdem ante portam Latinam. Concessum est Minorib. vt in eorum Suppl. fol. 61. pag. 1. concess. 184.

§. 22.

Tam Nostri, quã quilibet alij Christi fideles, dicentes. 15. Pater & Ave pro existentibus in peccato mortali, toties quoties id fecerint, tertiæ partis peccatorum remissiones consequuntur. Habetur in Supplem. Minor. fol. 94. pag. 2. concess. 300.

§. 23.

Omnes Christi fideles, qui vere pœnitentes, & confessi, ac communicati in die Circumcisionis, vel alio per Præpositum Generalem, seu per Superiorem loci visitandi, semel pro semper nominando aliquam Ecclesiam, seu capellã, aut pium locum Societatis, vbicunque Nostros habitare contigerit, dummodo

do si sint plures Ecclesiæ Societatis in eadem ciuitate, terra, aut loco, vna tantum ad id per Præpositū Generalē statuatur annis singulis præterquam Iubilei, à primis Vesperis vsq. ad occasum solis eiusdem diei, deuote visitauerint, & ibi quinquies orationem Dominicā, & totidem Salutationem Angelicam recitauerint, vel alias ad Deum orationes pro S. Matris Ecclesiæ exaltatione, fideique Catholicę incremento effuderint, plenariā indulgentiā in forma Iubilei consequentur. Greg. xij. pag. 188. adiūctis litteris Paul. iij. pag. 41. & seq.

S. 24.

Quicumque Christi fideles, qui vere pœnitentes, & confessi, aut propositum temporibus à iure statutis confitendi habentes, Ecclesias & alia pia loca Societatis in diebus Natiuitatis, Circumcisionis, Epiphaniæ, Corporis Christi, necnon diebus Veneris, & Dominicis totius anni, ac Quadragesimalibus vsque ad octauam Paschæ visitauerint, & inibi semel Pater, & Ave recitauerint, & verbum Dei, si in illis prædicetur, deuote audierint, septem annos, &

54 INDVLGENTIÆ.
totidem quadragenas de iniunctis eis
pœnitentijs consequentur. Paul. iij.
pag.42.

§. 25.

Omnes Christi fideles, qui confessi,
& corde contriti fuerint, aut confitendi
firmum propositum habuerint, ac in ho-
norem, & deuotionem Passionis Chri-
sti preces deuote effuderint, & postea
idoneo alicui Societatis presbytero,
aut Societati Præpositoue Generali
Obedientiam præstanti confitentur ple-
nariam indulgentiam semel in vita con-
sequuntur, in forma Ecclesię consueta.
Paul iij. in Viuæ vo. orac. pag.6. & seq.

§. 26.

Quolibet anni die visitans Ecclesias
nostras, consequitur annum, & 244.
dies, & qualibet die Quadragesimæ,
consequitur annos quattuor dies 236.
Indulgentiæ. Habetur in Monum. Mi-
nor. fol.71. concess. 181. & 182.

§. 27.

Venientibus communiter ad sermo-
nes per annum audiendos ad loca no-
stra, conceduntur similiter anni tres, &
dies duo indulgentiarum. Habetur in
Sup.

Supplem. Minor. fol. 3. concess. 491. Et per concessionem Minoribus factam, conceduntur ijs, qui audiunt prædicationes Nostrorum anni quindecim indulgentiarum. Habetur in Monum. Minor fol. 260. concess. 649.

§. 28.

Patres, & matres eorum, qui sunt de Societate præsentium, & futurorum, etiam defunctorum in Purgatorio existentes; indulgentiam plenariam consequuntur. Concessit Calistus iij. Minoribus, vt in Monum. fol. 65. pag. 2. concess. 90. prout refertur in Compen. Minor. Verb. Indulgentiæ quoad seculares. 8. §. 1.

§. 29.

Procuratores nostri, & eorū substituti, necnon eorū filij, parentes, fratres, & vxores possunt promereri indulgentias Stationū Romæ, sicut Nostri, recitando in nostris Ecclesijs quinque Pater noster, & Ave Maria pro sūmo Pontifice, & felici statu S. Romanæ Ecclesiæ illis diebus, sicut sunt Romæ. Concessit Innoc. viij. vt habetur in suppl. Minor. fol. 99. pag. 2. concess. 367. Per cō-

cessionem autē eisdem Minoribus factam, de qua in eorū Monum. fol. 70. pag. 2. ante finem, Medici ordinarij Nostrorum gaudent eisdem indulgentijs, quibus & Procuratores locorum.

§. 30.

Nostri de Societate, ac eiusdē vtriusque sexus Tutores, & Fundatores, & Procuratores, ac eorum liberi semel in vita, & in morte plenariam omnium peccatorum veniam, & indulgentiam consequuntur. Concessum est Minimis, vt in eorum Libello fol. 33. pag. 1. & in Supplem. Minor. fol. 11. concess. 45.

§. 31.

Omnes qui sunt in seruitio Societatis consequuntur indulgentiam plenariam in morte, & semel in vita de reſeruatis. Sixt. iij. Ordini Minorum, vt in eorum Monum. fol. 66. concess. 96. & in Comp. eorundem Verb. familiaris. §. 6.

§. 32.

Greg. xij. die 17. Maij anno 1576. concessit nostræ Societati, atque externis scholasticis, qui nostras scholas frequentare solent, indulgentias omnes quæ visitantibus Romanas Ecclesias

con-

INDVLGENTIÆ. 57

conceduntur cunctis totius anni diebus, siue Quadragesimæ, siue alio quouis tempore, si Ecclesiam, vel sacellum è nostra Societate visitauerint, & quinques orationem Dominicam & Salutationē Angelicam ante altare maius, ante quatuor autē altaria, recitauerint vnā orationem dominicā & salutationem angelicā. Quod sicubi tot altaria non fuerint, eandem orationem dominicā, & salutationem angelicā nouies ante ipsum altare maius recitabunt. In viua vo. orac. pag. 80.

Omnibus Nostreis, etiam Nouitijs sit facultas consequendi non solum indulgentias hoc Verbo contentas, sed & quasunque alias quomodocunque concessas, seu in posterum concedendas.

INFIRMI.

§. I.

Præpositus Generalis, & alij quibus ipse suam auctoritatem ad id communicauerit, commutare possunt diuinum officium Nostrorum, quos infirmitate excusandos iudicauerint in aliud opus
c 5 pium,

pium, seu leuiorem orationem, durante tamen infirmitate. Iul. iij. pag. 68.

§. 2.

Per priuilegium Fratrum S. Hieronymi, nostri infirmi, senes, ac valetudinarij, qui tenentur ad Horas Canonicas, satisfaciunt recitando aliquos psalmos, vel id quod suis Confessoribus visum fuerit. Concessit Martin. v. vt refertur in Comp. Minor. Verb. Infirmi §. 11.

§. 3.

Per priuilegium concessum ab Eugen. iij. Fratribus S. Hieronymi, nostri infirmi seu debiles satisfaciunt horis canonicis, ad quas tenentur, audiendo eas ab alio, vel ab alijs recitari. Refertur in Comp. Minor. Ver. Infirmi §. 13.

Facultatibus huius Verbi vti possunt omnes Superiores, & etiam Confessarij, si Superiori videbitur.

Vide Verb. Indulgentiæ §. 2. & 6.

INSTITVTVM.

§. 1.

Gregor. xij. constitutione sua. viij. Kal. Iunij. anno 1584 edita, qua Societatis

tatis nostræ institutum confirmat, præcipit omnibus, cuiuscunque status, gradus, & præminentia existant in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub pœnis excommunicationis latæ sententiæ, nec non inhabilitatis ad officia, & beneficia secularia, & quorumuis Ordinum Regularia, eo ipso absque alia declaratione, incurrendis, Sedi Apostolicæ reservatis, ne Societatis institutum, Constitutiones, aut ipsam suam Constitutionem, vel quemuis eius aut supradictorum omnium articulum, vel aliud quid supradicta concernens, quouis disputandi, vel etiam veritatis indagandæ quæsito colore; directe, vel indirecte impugnare, vel ei contradicere audeât. Greg. xiiij. pag. 233. & 234.

§. 2.

Distinctius eadem constitutione inhibetur, ne quis, siue extra, siue intra Societatem, nisi de illius Præpositi Generalis, aut inferiorum Præpositorum licentia, notationes, declarationes, glossas, vel scholia vlla super Instituto, Constitutionibus, priuilegijs, ac alijs contentis in ipsa Constitutione facere; vel ea, ni-

60 INTERDICTVM.

fi quantum verba ipsa sonant, interpretari, aut de eis disceptare, seu scrupulū cuiquam iniicere, vel in cōtrouersiam, aut dubium reuocare audeat. quoquomodo: nec glossas, aut interpretationes, siue impressas, siue scriptas ad id pertinentes legere, docere, alijsue tradere, vendere, vel apud se retinere præsumat. Greg. xij. vbi supra.

INTERDICTVM.

§. 1.

Possunt Nostri in locis, in quibus degunt, & eos pro tempore morari cōtingit, tempore interdicti quauis, etiā Apostolica, auctoritate appositi, ianuis clausis, & excommunicatis, ac interdictis exclusis, submissa voce, Missas & alia diuina officia celebrare, Sacramenta recipere, & alijs ministrare, dummodo ipsi causam non dederint interdicto; nec contingat ipsis specialiter interdicti. Paul. iij. pag. 34.

§. 2.

Ex declaratione facta Minoribus per Leo. x. concessum est Nostri in foro conscientiae, quod in forma obser-
ua-

INTERDICTVM. 61

uationis nulla sit differentia inter cessationem à diuinis, & interdictum quodcunque. Habetur in supplem. Minor. fol. 59. concess. 165.

§.3.

Tempore interdicti, aut cessationis à diuinis possumus in foro conscientiae duo, vel plures extra Ecclesiam in domibus nostris officium diuinum dicere, & quando extra chorum hora dixerimus, si transeuntes personae interdictae casualiquid audierint, nullam propterea censuram incurremus. Nec tenemur euitare laborantes in nostris Domibus, aut Collegijs, diebus, quibus laborauerint, etiam si non sint familiares, & seruitores, continui commensales nostri, & eis soluatur salarium. Concessit Sixt. iij. & habetur in supplem. Minor. fol. 59. concess. 166. & 167.

Non obstantibus priuilegijs mandante Episcopo, Nostri interdicta non solum à Sede Apostolica, sed etiam ab Ordinarijs promulgata publicare, ac seruare debent, vt decreuit Concil. Trident. sess. 25. cap. 12 de Regul.

MATRIMONIUM.

Gregor. xiiij. constitutione edita viij. kal. Iunij, anno 1584. decreuit omnes in Societatem admissos, qui tria vota substantialia, quamuis simplicia, bien- nio probationis peracto emisserunt, aut in futurum emittent, quandiu à Socie- tate non dimissi fuerint inhabiles esse ad matrimonium contrahendum, con- tractusque huiusmodi nullos & irritos esse. pag. 233.

MISSA.

§. I.

Omnes Christifideles, qui concioni- bus Nostrorum interuenerint, possunt eiusmodi diebus in Ecclesijs, in quibus Nostri concionabuntur, Missas & alia diuina officia audire, & Sacramenta re- cipere, ita vt non teneantur pro his adi- re suas parochias. Paul. iij. pag. 35.

§. 2.

Audiētes Missas in nostris Ecclesijs, Dominicis alijsque festiuis diebus, non cōtempto proprio sacerdote Parochia- li, satisfaciunt præcepto Ecclesiæ, nec
in

in aliquam labem peccati mortalis, pœnamve propterea incurrunt. Concessit Leo x. vt habetur in Suppl. fol. 27. pag. 2. concess. 90. Idemque postea confirmavit ipsemet Leo, vt in eodem Suppl. fol. 46. in fine, & seq.

§. 3.

Possunt Presbyteri Societatis celebrare Missas per horam ante auroram, & infra horam post meridiem, itineris, vel alterius legitimi impedimenti causa, de licentia Præpositi Generalis, vel cuiuslibet alterius ad id ab eo deputati. Gregor. xiiij. pag. 189.

Hæc facultas communicatur omnib⁹ Superioribus, & ijs quibus ipsi commiserint.

Vide Ver. Altare, & Verb. Horæ canonicæ. §. 1.

ORACVLA.

Non minoris sunt efficacix & valoris Viuæ vocis oracula, quam si per Bullam aut Breue ad perpetuam rei inmemoriã essent concessa, & hoc in foro conscientix tantũ. Concessit Leo x. Minor.

vt

64 PRÆDICATORES.

vt in Suppl. fol. 58. p. 2. & concess. 161.

Vide Verb. Communicatio gratiarum §. 5.

PRÆDICATORES.

Possunt Nostri, qui idonei reperti fuerint, deputari à Præposito Generali ad prædicandum in quibusvis locis, atque adeo in plateis. Paul. iij. pag. 20. Etiam si in sacris ordinibus nō sint constituti. Greg. xij. pag. 245.

Deputatio approbatorum Provincialibus conceditur, & quibus ipsi commiserint. Cæterum per Concilium Tridentinum sess. 5. cap. 1. Nostri in Ecclesiis nostris vt prædicare possint, ultra deputationem Superiorum, egent benedictione Episcoporum, In alienis autem, egent eorundem Episcoporum licentia. Ipsi vero Episcopis contradicentibus, Nostri nec in nostris, nec in alienis Ecclesiis possunt prædicare: vt habetur eodem Concilio sess. 24. cap. 4. de Reform. priuilegium tamen de quo supra Ver. Confessarius §. 2. vim suam retinet.

Vide verb. Confessarius. §. 2.

PRÆ

PRIVILEGIA.

§. I.

Nulla persona Societatis priuilegiū aliquod contra communia ipsius Societatis statuta postulare audeat, aut obtentum retinere. Concessit hoc Urbanus iiij. Præmonstratensibus, vt in Manuscriptis fol. 59. pag. 1. Si quæ vero impetrabuntur huiusmodi à sede Apostolica, vel eius Legatis, sub quacunque forma, vel expressione verborum, irrita sunt, & inania. Concessit Clem. vij. Abbati & Conuentui Cistercij Cabilon. diocesis, habeturque in manuscriptis fol. 44. pag. 1. Et hoc idem latius habemus per litteras Leo. x. pro Eremitis Sancti Augustini, iuxta quas si quæ priuilegia à Nostreis fuerint impetrata contra Regulā, aut Constitutiones, aut mores Societatis, nullius momenti, ac pro infectis habenda sunt, etiam si à Sede Apostolica sint concessa, nisi eisdem Leonis litteris de verbo ad verbū, consentiente Societate, sit derogatum. Habetur in priuilegijs dicti Ordinis fol. 47. pag. 1.

§. 2.

Quoties dubium fuerit in intellectu
privilegiorum nostre Societatis, semper
per Iurisperitos, & alios Iudices, in fa-
vorem Societatis fiat interpretatio. Con-
cessit Alex. vi. Congregationi Benedicti-
norum Vallis Oleti sub datis Romæ
Kalendis Aprilis anno 1501. Pontifica-
tus sui anno octavo, & habetur in ma-
nuscriptis fol. 39. pag. 2.

PROCESSIONES.

Eximuntur & liberantur Nostri ab
interessentia in supplicationibus, seu
precibus, & processionibus publicis, in-
hibenturque Ordinarij quavis dignita-
te fulgentes, ne Nostros ad interessen-
dum dictis processionibus quovis mo-
do cogere, seu super præmissis inquieta-
re, seu inquietari facere audeant, vel per-
mittant. Gre. xij. pag. 153. & seq.

RELIGIOSVS.

Motu proprio certa que scientia ac
de Apostolicæ plenitudine potestatis,
de-

declarando statuit, ac decernit Gregorius xiiij. non solum eos qui in Coadiutorum formatorum siue spiritualium, siue temporalium Societatis gradus, & ministeria admittuntur, sed & alios omnes, qui in ea biennio probationis peracto tria Castitatis, Paupertatis, & Obedientiæ vota licet simplicia iuxta Societatis modum emisserint emittentve in futurum, vere, & proprie religiosos fuisse, & esse, & ubique semper ab omnibus censer, & nominari debere, non secus atque ipsos tum Societatis, tū quorumuis aliorum Regularium Ordinum Professos. pag. 217. adiuncta noua eius de Pōtificis cōfirmatione p. 227. 232.
Vide Ver. Vota.

SACRA.

§. I.

Nostri, qui inseruiunt Ecclesijs Societatis in Sacristæ officio, etsi sacros ordines non habeant, si modo primam habeant tonsurā, possunt tangere calices & corporalia. Cōcessit summus Pœnitentiarius, habēs tunc ad id potestaté vt in Vi. vo. or. pag. 12. & seq. Per priuile-

uilegia tamen Minorum omnes laici possunt tangere Ecclesiastica paramenta, calices, & corporalia debita cum reuerentia, ac eadem corporalia lauare cum expedierit. Concessit Sixtus vt in suppl. fol. 97. Concess. 343. iuncta concessione Calixti iij. quæ habetur in Monum. fol. 65. pag. 2. concess. 9.

Hac facultate vt ipoterunt ij, quibus Superior commiserit.

SACRAMENTA.

Possunt Nostri Christi fidelibus Eucharistiæ, & alia sacramenta sine alicuius præiudicio ministrare Diocesano-
rum locorum, Rectorum Parochialiũ,
& aliarum Ecclesiarum aut quorum-
uis aliorum licentia minime requisita.
Paul. iij. pag. 21.

Facultas quidem administrandi Eucharistiam omnibus Sacerdotibus conceditur, iuxta id quod dictum est Verb. Eucharistia, §. 2. De Pœnitentiæ autem Sacramento iam dictum est Ver. Absolutio, & Ver. Confessarius.

De

De Extrema vñctione quoad familiares, vide Ver. extrema vñctio, & verb. familiares: quæ quoad reliquos poterit etiã, in necessitate tamen, & sine præiudicio, administrari: Baptismus autem in necessitate omnibus, quod ius commune habet; Matrimonium vero nulli, nisi in Prouincijs illis, in quibus necessitatis causa id à Generali Præposito permissum fuerit.

SCRVPVLII.

§. I.

Præpositus Generalis ac Prouinciales, adhibito, si res magni momenti fuerint, aliquorum Patrum consilio, in rebus dubijs & scrupulis conscientias subditorum tangentibus, auctoritate Apostolica determinare possunt in foro conscientia, ac eorum determinationi subditi secunda conscientia possint, ac debeant stare. Concessit Leo x. Minoribus, vt in suppl. fol. 59. pag. 2. concess. 172.

Vt hoc auctoritate Apostolica possint facere, conceditur Prouincialibus, quod tamen raro facient, & cum fecerint, Generalem admoneant.

§. 2.

Omnes Nostri qui sunt nimis scrupulosi, possunt in omnibus dubijs, suā conscientiam tangentibus, secunda conscientia stare determinationi sui Præpositi, vel Recloris. Concessit Leo x. vt habetur in suppl. fol. 93. p. 1. concess. 287.

SEDE VACANTE.

Licentia nobis cōcessa à Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Ecclesiarum Prælati, audiendi confessiones subditorum suorum, predicandi, aliqua vota in alia pietatis opera commutandi in suis ciuitatibus, & diocesium, ipsis mortuis, vt possumus, donec viduatæ Ecclesijs prouisum fuerit de pastore. Concessum est Dominicanis, vt in eorū priuilegijs, fol. 55. pag. 2. & Franciscanis, vt in Monum. fol. 113. concess. 244.

Aduertatur quod etsi in hac gratia aliud videatur innui, tamen dicta facultas non expirat etiam .donec per successorem renouetur.

Vota

— Tria Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ vota, post biennium probationis in Societate emissa, & si simplicia, ex Apostolica institutione & declaratione, vere substantialia religionis vota esse, & in illis non nisi per Sedem Apostolicam dispensari posse, nulloque alio modo quam per legitimam à Societate dimissionem ea cessare, habetur pag. 232.

De votorum commutatione, vide Ver. Commutatio; & de eorum dispensatione, vide quæ dicuntur Ver. Dispensatio. §. 3.

FINIS.

INDEX TITVLORVM.

A		
A	Ffinitio. pag 7	Horæ Canonicz. 39
	Alcare. 11	
A	Apostata. 11	I
A	Appellatio. 17	I Eiunium. 43
B		I Indulgentiæ. ibid.
	Vlla Cœnz. 17	I Infirmi. 57
C		I Institutum. 58
	Commun:catio gra- 18	I Interdictum. 60
	tiarum. 18	M
C	Commutatio. 23	M Atrimonium. 62
C	Confessarius. 25	M Missa. ibidem
C	Confessionale. 29	O Racula. 63
D		P
	Ignitas. 29	P Rædicatores. 64
D		P Processiones. 66
E	Vcharistia. 31	R
E	Excōmunicatio. 33	R Eligiosus. 66
E	Extrema vnctio. 34	S
F		S Acra. 67
	Amiliares. 35	S Sacramenta. 69
G		S Scrupuli. 69
	Ratiarum vsus. 37	S Sede vacante. 70
H		V
	Aeretici. 39	V Ota. 71

F I N I S.

